

så bliver det sådan, det skal være, for det har Folketinget jo fastlagt. Og jeg er ganske uenig.

Hr. Mogens Lykketoft var i valgkampen ude at sige, at man skulle kunne få et bad og noget andet hver 14. dag, var det vist. Det synes jeg simpelt hen ikke er nok, må jeg så sige, hvis der er nogle, der har behov for mere. Jeg synes, at man individuelt skal tage den ældre i betragtning og se, hvad der er behov for i de enkelte hjem, sådan som det var før i tiden, i stedet for at man herindefra siger, at sådan skal det være, og så siger kommunerne: Ikke så meget som 5 minutter derudover.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard har hørt andre tale om det her, men det lød lidt sådan. Jeg taler jo ikke om at fjerne det individuelle hensyn. Jeg skal ikke kunne svare på, hvad Socialdemokraterne har sagt i den forbindelse, men mit udgangspunkt er at sige, at der minimum skal være 2 timer.

Nu har jeg selv arbejdet i hjemmeplejen, så jeg ved sådan set godt, at nogle har behov for væsentlig mere. De har snarere behov for 2 eller 3 timer om dagen. Det, jeg taler om, er at lægge en bund, hvor man siger, at uanset hvad, så har kommunerne en forpligtelse til at levere 2 timers hjemmehjælp, hvor en kommune i dag kan vælge at gå ind og sige, at her er der kun behov for en halv time om ugen med det resultat, at den ældre får en eller anden forvirret hjemmehjælper, der løber ud og ind og ikke har tid til at sætte sig ned og drikke en kop kaffe og blive en del af det hjem, som hjemmehjælperen kommer i.

Så det, jeg spørger fru Pia Kjærsgaard om, er ikke, om vi skal afskaffe den individuelle bedømmelse, men om fru Pia Kjærsgaard vil være med til at levere minimum 2 timer om ugen til en ældre medborger i det her samfund, sådan at politikerne ikke bare efter for godt befindende ude i kommunerne og herinde kan sidde og skrue op og ned for, hvad den ældre har at gøre godt med.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, vi hverken skal lægge minimums- eller maksimumsstandarder, for så slipper vi jo simpelt hen det individuelle behov. Jeg synes, det er en dårlig idé, at man fastlægger et minimum eller et maksimum. Jeg synes egentlig, fru Pernille Rosenkrantz-Theil gør sig skyldig i nøjagtig

samme forseelse som andre partier gør, deriblandt SF, som har været inde på at foreslå minimumsstandarder. Hvis man siger, at det er individuelt, ligger der jo også i det, at den enkelte har behov for den hjælp, som den enkelte har behov for. Færdig. Sådan er det.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg havde egentlig tænkt mig at stille det her spørgsmål til Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, men nåede ikke at komme med det. Så jeg vil tillade mig at stille det til fru Pia Kjærsgaard i forvisning om, at hvis vi bliver enige, så tror jeg, at det bliver svært for regeringen at gøre det, som jeg kan frygte at den har planer om.

Jeg vil gerne være helt aktual: I de budgetter, der er lagt i kommunerne, har man overskredet rammen, som regeringen har fastlagt, med 1 mia. kr. for 2005 – altså det år, vi er i. Det er først og fremmest de ældre, folkeskolen og så nogle forberedelsesomkostninger til strukturreformen, der er årsag til det. På amternes budgetter har der tilsvarende været nogle overskridelser, som skyldes det frie sygehusvalg, som man ikke engang selv er herre over.

Det præcise spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard er: Vil fru Pia Kjærsgaard sammen med os andre være parat til at sige til regeringen og kommunerne og amterne, at vi ikke vil acceptere, at de bliver pålagt at gennemføre besparelser, der medfører, at de forbedringer, der trods alt er skabt et vist grundlag for her, bliver fjernet?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes bestemt, det skal komme an på en forhandling, hvad angår, hvordan man stiller sig over for kommunerne, om kommunerne har behov for flere penge, eller om kommunerne skal holde den standard, der har været hidtil. Vi er ikke afvisende over for noget som helst, men jeg synes under alle omstændigheder, at kommunernes behov skal tilgodeses.

Jeg kan være meget enig med hr. Stavad, når han siger, at der virkelig er skrappe krav til kommunerne, men det kommer helt an på en forhandling. Det er jo også det, vi har sagt til regeringen. Vi er ikke nogen, der sådan automatisk bare går ind og siger, hvad regeringen mener i denne her sag, men ser, hvordan det tager sig ud, når den sag bliver taget op.